

ини-тѣ, кога ся прибирали въ шатры-тѣ си, за да си почиватъ, обыкновено разказвали за славны-тѣ дѣла на свои-тѣ храбры отци и пѣли пѣсни похвалны на войны-тѣ. Всичкий народъ въ Арабіѣ дѣлилъ на колѣна, кои-то имали особены князове шеци.

До VII-то столѣтіе послѣ р. хр. той народъ былъ малко познать, но въ VII-то и VIII-то столѣтіи ся прославилъ почти какъ и Германци-тѣ.

Около конеца на VI-то столѣтіе родился въ градѣ Мекка, въ южнѣ Аравії, единъ сиромахъ Арабинъ, именемъ, Махометъ. Онъ, ако и да происходилъ отъ княжескѣ фамилії, Кореишъ но, понеже быль сиромахъ, принужденъ быль да ся занимава съ търговіемъ; за то пѣтувалъ по Аравії и другы мѣста Азійски. Послѣ, като ся оженилъ за единѣ богатѣ вдовицѣ, оставилъ търговіемъ-тѣ си и заселился въ мѣсто уединено. Въ това время по-много отъ Арабы-тѣ были язычници, кои-то ся покланяли на нѣкой черный камень, кого-то пазили въ храма пареченный Клабѣ въ градѣ Мекка. Махометъ начналъ да сравнива вѣрѣ-тѣ на Арабски-тѣ язычници съ вѣрѣ-тѣ на Христіяни-тѣ и Ереи-тѣ, съ кои-то ся быль запозналъ въ времѧ-то, кога-то странствовалъ по търговію. Той намѣрилъ, че языческа-та вѣра е по-лоша отъ христіянскѣ-тѣ и еврейскѣ-тѣ; но и тыя двѣ вѣры недопадали му ся: Зато той поискалъ да състави новѣ религії (вѣра), съ това намѣреніе отишъль въ Меккѣ и начналъ да учи народа така: „Вси-тѣ человѣци имѣтъ само единого Бога, а азъ Мохаметъ — неговъ сѫмъ пророкъ. Отъ онова что ще да бѫде, человѣкъ нѣможе да избѣгне. Душа-та человѣческа е безсмертна; слѣдъ сmrтъ-тѣ и очакува рай или адъ. Кой-то ся много моли и прави добро на близкы-тѣ си, той ще иде въ рай, гдѣ-то близкни-тѣ ще памѣрятъ най-добры плодове, пре-